Búcsú Hajdu Ráfis Jánostól – K. Dudás Mária verse

Lombhullató ősz volt, mikor megszülettél,
most hideg tavasz van, amikor elmentél.
Gyümölcsfáid már épp virágba borultak,
s ma hajnalban szemeid végleg kihunytak.

Kilencven szép évet mért ki Neked Isten,
elvégzetlen dolgod itt a földön nincsen.
Rákóczi-lánc, Köztársasági Érdemrend,
Díszpolgári cím; ez mind a Te érdemed.

Gépgyűjtemény, faragványok, és könyveid
őrzik munkádat, s megvalósult álmaid.
Úgy dolgoztál, hogy gondod volt a holnapra,
gazdag örökséget hagysz az utókorra.

Nem haltál meg; átmentél a túloldalra,
mindent, ami földi, gond nélkül itt hagyva.
Ám lehet, a mennyország zajos lesz kicsit,
Ha felmorgatod ott is kedvenc gépeid.

Igaztól, jótól, széptől sohasem féltél,

ami voltál, azt hagytad ránk, szépen éltél.

Hűséges Marikád mindig melletted állt,

szeretetre méltó férjet Benned talált.

Csupán a tested az, amit eltemetünk,

meglátjuk lelkedet, hogyha Égre nézünk.

Nem leszel Te gondolatainkon kívül,

Gondunk lesz rá; hírneved sohasem sérül.

Emlékedet mindörökké megőrizzük,

mindennek, mit ránk hagytál, gondját viseljük.

Isten legyen Veled, nyugodjál békében,

Találkozunk feltámadás reményében.

Mezőkövesd, 2021. április 21.